Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

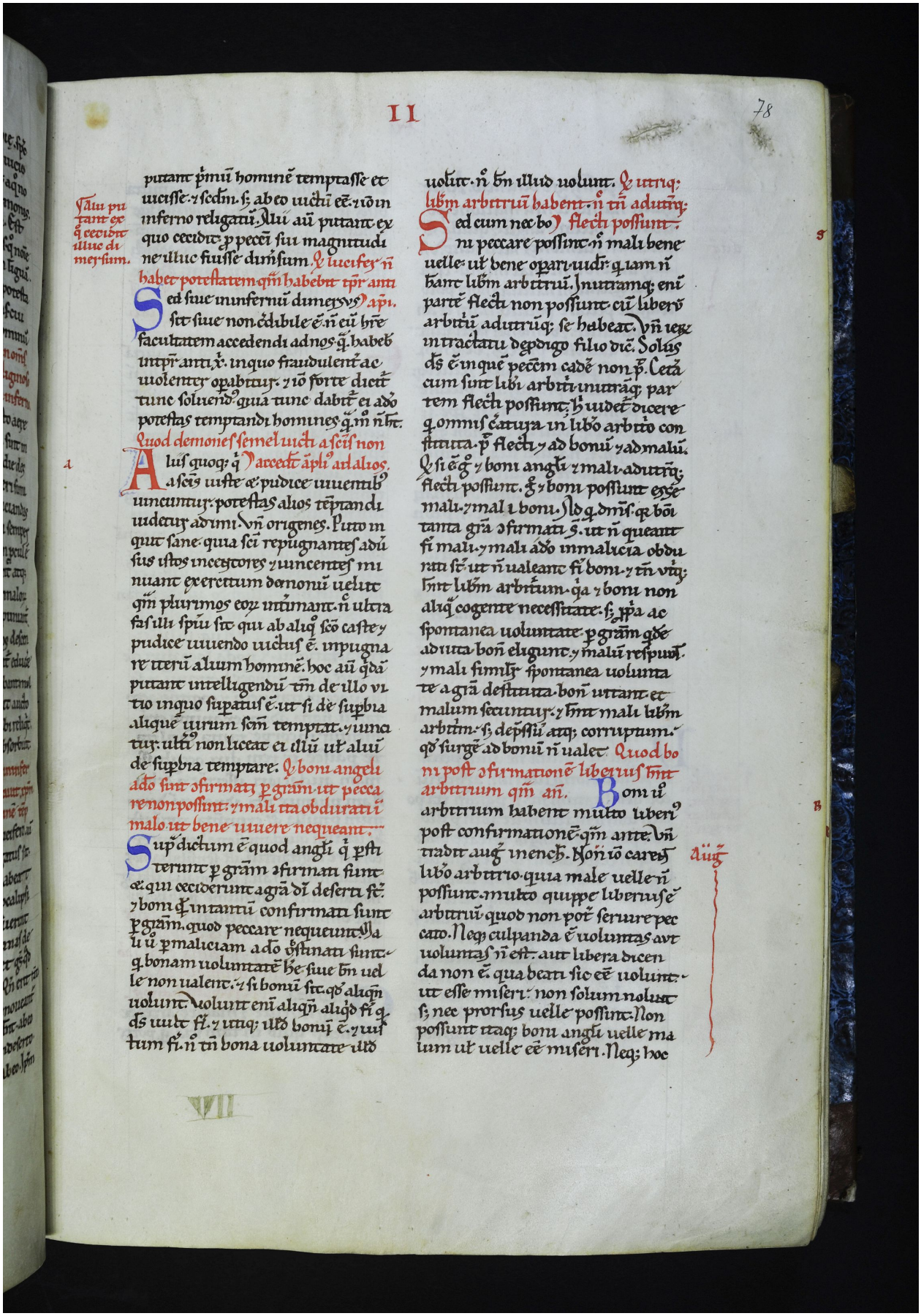

putant p̃mũ hominẽ temptasse et
uicisse. ⁊ secdm. s. ab eo uictũ eẽ. ⁊ ro in
inferno religatũ. Alii aũ putant ex
quo ceciderit p̃ peccũ suũ magnitudi
ne illuc fuisse dmsum. Q̃ lucifer ñ
habet potestatem qm̃ habebit tp̃r antiq
Sed siue in infernũ dmersus ⁊ apl̃.
sit siue non. ĕdibile ē. ñ eũ hr̃e
facultatem accedendi ad nos q̃. habeb̃
intp̃r antiq̃. in quo fraudulent ac
uiolenter opabitur. ⁊ ro forte dicit
tunc soluend. qua tunc dabit ei ad
potestas temptandi homines q̃. m̃ ñ hr̃.

Quod demones semel uicti a scis non
Alis quoq; q̃ arcent apl̃i aut alios.
a scis uiste ⁊ pudice uiuentib̃
uincuntur: potestas alios tẽptandi
uidetur adimi. Vñ origenes. Puto in
quit sane quia sci repugnantes adu
sus istos incentores ⁊ uincentes mi
nuant exercitum dmonũ uelut
qm̃ plurimos eor̃ interimant. ñ ultra
fas illi spiũ sit qui ab aliq̃ scõ caste ⁊
pudice uiuendo uictus ē. impugna
re iterũ alium hominẽ. hoc aũ q̃dã
putant intelligendũ tm̃ de illo vi
tio in quo superatus ē. ut si de superbia
aliquẽ iustum sm̃ temptat. ⁊ uinca
tur: ulterius non liceat ei illũ ut aliũ
de superbia temptare. Q̃ boni angeli
ado sunt afirmati p gr̃ã. ut pecca
re non possint: ⁊ mali ita obduratiũ
malo ut bene uiuere nequeant.

Sup̃ dictum ē quod angli q̃ pstiti
runt p gr̃ã afirmati sunt
⁊ qui ceciderunt a gr̃ã dei deserti sũt.
⁊ boni q̃ in tantũ confirmati sunt
p gr̃ã. quod peccare nequeunt. Ma
li ũ p malitiam ado ostinati sunt.
q̃ bonam uoluntatẽ habere siue bn uel
le non ualent. ⁊ si bonũ sit. q̃d aliq̃n
uolunt. Volunt enim aliq̃n aliq̃d fi q̃
ds uult fi. ⁊ utq; illd bonũ ē. ⁊ iusti
tum fi. ñ tm̃ bona uoluntate illd
uolunt. ñ bn illud uolunt. Q̃ utrq;
lib̃m arbitriũ habent. ñ tm̃ aduersq;
Sed cum nec boni peccare possint. ñ mali bene
uelle. ut bene operari uidr. quam ñ
hant lib̃m arbitriũ. Inutramq; enim
partẽ flecti non possunt cũ liberũ
arbitriũ aduersq; se habeat. Vñ ieron
in tractatu de pdigo filio dic̃. Solus
ds ē in quẽ peccm cadẽ non p̃. Certã
cum sint libi arbitrii in utrãq; par
tem flecti possunt. h̃ uidet̃ dicere
q̃ omnis ĕatura in lib̃o arbitrio con
stituta. p̃ flecti ⁊ ad bonũ ⁊ ad malũ.
Q̃ si ĕ g̃ ⁊ boni angli ⁊ mali aduersq;
flecti possunt. g̃ ⁊ boni possunt esse
mali. ⁊ mali ⁊ boni. Sed q̃ dm̃s. q̃ bõi
tanta grã afirmati s. ut ñ queant
fi mali. ⁊ mali ado in malicia obdu
rati sũ ut ñ ualeant fi boni. ⁊ tm̃ vtq;
sint lib̃m arbitrium. q̃a ⁊ boni non
aliq̃ cogente necessitate. s. ipa ac
spontanea uoluntate p gr̃ã q̃dẽ
aduersa bon̄ eligunt. ⁊ malũ respuũt.
⁊ mali simil spontanea uoluntate a grã destituta. bon̄ uitant et
malum sectantur. ⁊ sint mali lib̃m
arbitrium. s. depssũ atq; corruptum.
q̃d surgẽ ad bonũ ñ ualet. Quod bo
ni post afirmationẽ liberius sint
arbitrium qm̃ ante.
Bom ũ
arbitrium habent multo liberũ
post confirmationẽ qm̃ ante. vñ
tradit aug̃ in ench̃. Non ro carent
lib̃o arbitrio. quia male uelle ñ
possunt. multo quippe liberius sẽ
arbitriũ quod non pot̃ seruire pec
cato. Neq; culpanda ē uoluntas aut
uoluntas ñ est. aut libera dicen
da non ē. qua beati sic eẽ uolunt.
ut esse miseri: non solum nolunt
s; nec prorsus uelle possunt. Non
possunt itaq; boni angli uelle ma
lum ut uelle eẽ miseri. Neq; hoc

Alii putant ex q̃ ceciderit illuc dimersum.

a

Aug̃